

24: இரு சகோதரர்களின் யுத்தம்

மஹாகமாவில் காமினி (*Gámani*) என்ற இருந்து வந்தார். அவர் வாள் வித்தை, வில் வித்தை, குதிரை சவாரி போன்ற அனைத்திலும் திறமைசாலியாக இருந்தார். திகவாபியில் (*Dighavápi*) இருந்த திஸ்ஸா தன் பெரும் படையினர் மற்றும் இரதத்துடன் அந்த பெரிய நாட்டை ஆண்டு வந்தார். அதன் பின் சில நாட்களில் காமினி தன்னுடைய தந்தைக்கு ஒரு செய்தி அனுப்பினார். 'நான் தமிலாக்களுடன் போரிடப் போகின்றேன்'. ஆனால் அவருடைய தந்தை அதை விரும்பவில்லை. அவரை யுத்தம் செய்வதில் இருந்து தவிர்க்க விரும்பி 'நமக்கு நதிக் கரையின் இந்தப் பகுதியே போதும்' என செய்தி அனுப்பினார். அவருடைய மகன் மூன்று முறை தந்தையிடம் தன் விருப்பத்தைக் கூறி அனுப்பினார். ஆனால் அவருடைய தந்தை அதற்கு இணங்காததினால் கடைசி முறை பெண்களின் நகைகளை பதிலாக அனுப்பி விட்டார். அதைக் கண்டு கோபம் அடைந்த மன்னன் 'என் மகனுக்கு தங்க விலங்கு பூட்டி அடைத்து வைத்தால் ஒழிய அவனைக் காப்பாற்ற முடியாது' என முடிவு செய்தார்.

அதைக் கேட்ட மகன் அங்கிருந்து தப்பி மலாயாவுக்குச் (*Malaya*) சென்று விட்டார். அதனால் அவருக்கு துத்தகாமினி (*Dutthagámani*) என்ற பெயர் ஏற்பட்டது.

இதன் இடையே அந்த மன்னன் மஹானுகால சிட்யாவை (*Mahánuggala-cetiya*) கட்டி முடித்தப் பின் அதற்கு விழா எடுத்து புத்த பிட்டுக்களை அழைக்க, சிட்டபாபதா (*Cittalapabbata*) என்ற இடத்தில் இருந்து பன்னிரண்டாயிரம் பிட்டுக்கள் அங்கு வந்தனர். அதைத் தவிர இதற இடங்களில் இருந்தும் இரண்டாயிரம் பிட்டுக்கள் வந்தனர்.

அந்த விழாவில் கலந்து கொள்ள வந்திருந்த தன்னுடைய சிறப்பான பத்து தளபதிகளையும் அழைத்து புத்த பிட்டுக்கள் முன் 'நாங்கள் மன்னின் மற்ற மகன்களுடன் சண்டையிட மாட்டோம்' என்ற சபதத்தை ஏற்றுக் கொள்ளச் சொல்லி இருந்ததினால் பின்னர் நகழ்ந்த சண்டையில் அவர்கள் எந்த பக்கத்திலும் போரிடவில்லை.

அறுபத்தி நான்கு விகாராக்களை கட்டிய மன்னன் அறுபத்தி நான்கு ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்த பின் இறந்து போனார். அவருடைய இறந்த உடலை போர்த்தி எடுத்துக் கொண்ட அவருடைய மனைவி திஸ்ஸமஹாரமாவிற்குச் (*Tissamahārāma*) சென்றாள். அதைக் கேள்விப்பட்ட திஸ்ஸா உடனே திகவாபியில் இருந்து கிளம்பி அங்கு வந்து தன்னுடைய தந்தையின் இறுதிக் கடன்களை செய்து முடித்தப் பின் அவருடைய சகோதரரிடம் இருந்த பயத்தினால் உடனேயே தன்னுடைய தாயாரையும், பட்டத்து யானையான கண்டூலாவையும் அழைத்துக் கொண்டு திகவாபிக்கு கிளம்பிச் சென்றார்.

அதன் பின் தனது மந்திரிகளுடன் கலந்தாலோசனை செய்தவர் தன்னுடைய சகோதரர் துத்தகாமனிக்கு அந்த செய்தியை கூறி அனுப்பினார். அந்த செய்தியைக் கேட்ட துத்தகாமனி மஹாகாமாவிற்கு தன்னை மன்னாக முடிசூட்டிக் கொண்டு தன்னுடைய தாயாரையும், பட்டத்து யானையையும் உடனே தன்னிடம் அனுப்புமாறு தன்னுடைய சகோதரரிடம் தூது அனுப்பினார். மும்முறை அவர் செய்தி அனுப்பியும் திஸ்ஸா அவர்களை அனுப்பாததினால் அவர் மீது துத்தகாமினி போர்த் தொடுத்தார். இருவருக்கும் குட்டஹாலகா (*Guttahālaka*) என்ற இடத்தில் இருந்து பத்து மைல் தொலைவில் உள்ள முப்பன்னா (*Muppana*) என்ற இடத்தின் அருகில் இருந்த குலகானியபிட்டி (*Culanganiyapitthi*) என்ற இடத்தில் கடும் போர் நிகழ்ந்தது. ஆயிரக்கணக்கானோர் யுத்தத்தில் மடிந்து போயினர். யுத்தமும் நிற்பாடினது. ஆகவே புத்த பிட்டுக்கள் ஒரு மலையை இரு சகோதரர்களுக்கும் இடையே எழுப்பினர். 'இது புத்த பிட்டுக்களின் செயலே 'என்பதை திஸ்ஸா உணர்ந்தார்.

குப்பகண்டரா (Kappakandara) பகுதியில் இருந்த ஐவமாலா (Javamála) என்ற இடத்தை வந்தடைந்த மன்னன் திஸ்ஸாவிடம் 'எனக்கு பசிக்கின்றது ' என்று கூற அவருக்கு தங்கக் கிண்ணத்தில் உணவு அளித்தார். அதை நான்கு பாகங்களாகப் பிரித்த மன்னன் புத்த பிட்டுக்களுக்கும் உணவருந்த வருமாறு அழைப்பு விடுத்தார். மன்னனுக்கு போதனைகள் செய்திருந்தவரும், பியான் குடிபாவில் (Piyangudipa) இருந்த தேரா கோதமா (Gotama) அதை தன்னுடைய தெய்வீக செவிகளினால் கேட்டு ஆகாயத்தில் பறந்து செல்லுமாறு தேரா திஸ்ஸா என்பவரை அனுப்பினார். அவர் எடுத்து வந்திருந்த பிட்சைப் பாத்திரத்தில் மன்னன் அவருடைய பாகத்தைத் தவிர தன்னுடைய பாகத்தையும் போட்டு விட்டார். அது போலவே திஸ்ஸாவும் (இளவரசர்) தன்னுடைய பாகத்தையும், குதிரையின் பாகத்தையும் அவருடைய பிட்சைப் பாத்திரத்தில் போட்டு விட்டார்.

மன்னனிடம் இருந்து பிட்சை பாத்திரம் நிறைய உணவைப் பெற்றுக் கொண்ட தேரா அதை கௌதமரிடம் கொண்டு சென்றார். அங்கிருந்த ஐநூறு பிக்குக்களுக்கும் அந்த உணவில் இருந்து ஒவ்வொரு கவளச் சோற்றைத் தந்தப் பின் தானும் உண்டு விட்டு சிறு பருக்கைகள் ஒட்டிக் கொண்டு இருந்த அந்த பாத்திரத்தை மன்னனிடம் சென்றடையும்படி ஆகாயத்தில் பறக்கவிட்டார். அதைப் பெற்றுக் கொண்ட மன்னனும், திஸ்ஸாவும் அந்த உணவை மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து உண்ட பின் அந்த பாத்திரத்தை மீண்டும் திருப்பி அனுப்பினார். மன்னன் குதிரை மீதேறிச் செல்ல திஸ்ஸா பட்டத்து யானை மீதேறி யுத்தகளத்திற்குச் சென்றனர்.

மஹாகானாவுக்குத் திரும்பி வந்தவர்கள் அறுபதாயிரம் படை வீரர்களை அழைத்துக் கொண்டு தனது சகோதரனுடன் மீண்டும் யுத்தம் செய்யச் சென்றனர். இரு சகோதரர்களும் நேருக்கு நேர் மோதினர். அந்த பட்டத்து யானையை சுற்றி சுற்றி வந்தும் எந்த விதத்திலும் அவர்களை நெருங்க முடியவில்லை என்பதினால் தன்னுடைய குதிரையை அந்த யானையின் மேல்

பகுதியைத் தாண்டி குதிக்ச்சு செய்து கூர்மையான அஸ்திரம் ஒன்றை மன்னன் (தத்தகாமினி) ஏவினான். அது யானையின் முதுகில் காயத்தை ஏற்படுத்தியது.

யுத்தத்தில் பலரும் மடிந்து விழுந்தனர். சேனை நாலா பக்கமும் சிதறி ஓடியது. என் மீது சவாரி செய்பவருடைய பெண் ஆசையினால் வீணாகிப் போனோமே என்ற கோபம் கொண்ட யானை திஸ்ஸாவை மோதி கீழே தள்ள ஒரு மரத்தின் அருகில் போக அந்த மரத்தின் மீது திஸ்ஸா ஏறி அமர்ந்து கொண்டார். சகோதரனுக்குப் பயந்து அங்கிருந்து தப்பி ஓடி வந்தவர் மூத்த தேராவின் குடிலுக்குச் சென்று படுக்கை அடியில் பதுங்கிக் கொண்டார். 'திஸ்ஸா எங்கே ' எனக் கேட்டவாறு அவரை தேடி வந்த மன்னன் அவரைக் காணாமல் போனதினால் அந்த வீட்டைச் சுற்றி வீரர்களை காவலுக்கு வைத்து அவரைத் தேடினார். அவர் கட்டிலுக்கு அடியில் ஒளிந்து கொண்டு இருந்ததைக் கண்டவர்கள் அவரை படுக்கையுடன் சேர்த்து கட்டி ஒரு இறந்தவரை தூக்கிப் போவது போல எடுத்துச் சென்று மன்னன் முன் நின்றனர். தத்தகாமினி கூறினார் ' திஸ்ஸா நீ என்னுடைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பெரியவன். உன்னை கோழையைப் போலக் கொண்டு விட்டு நம் குலத்தை நாசமாக்க நான் விரும்பவில்லை. அது என் பழக்கமும் அல்ல.' இப்படிக் கூறிய பின் தான் பெரிதும் மதித்த தன்னுடைய தாயாரை மஹாகமாவிற்ருச் சென்று அழைத்து வந்து அறுபத்தி எட்டு விகாராக்களைக் கட்டிய அந்த மன்னன் அறுபத்தி எட்டு ஆண்டுகள் நாட்டை சிறப்பாக ஆண்டு வந்தார்.

அதற்குப் பின் அவடானமடைந்த திஸ்ஸா எவருடைய கண்களுக்கும் புலப்படாமல் திகவாபிக்குத் சென்றார். கோதகட்டாவிற்ருச் (Godhagatta) சென்று தேராவை சந்தித்த திஸ்ஸா தன்னுடைய சகோதரருடன் தான் சமாதானமாகப் போக விரும்புவதாகக் கூறினார். அந்த தேராவும் தன்னுடன் ஐநூறு பிட்டுக்களை தன்னுடன் அழைத்துக் கொண்டு திஸ்ஸாவுடன் மன்னனிடம் சென்றார். திஸ்ஸாவை வாசலிலேயே நிற்க வைத்து விட்டு பிட்டுக்களுடன் உள்ளே சென்ற தேராவை

அன்புடன் வரவேற்ற மன்னன் அவருக்கு உணவும் பரிசுகளும் கொடுத்து அமரச் சொன்னார். அந்த தீயவன் எங்கே எனக் கேட்ட மன்னனிடம் தேரா ஒரு பிட்சை பாத்திரத்தை காட்டி 'ஈஸ்ஸாவை நாங்கள் அழைத்து வந்துள்ளோம்' என்று அவர் இருந்த இடத்தைக் காட்டினார். விஹாரதேவி உடனே வாயிலுக்கு ஓடிச் சென்று தன்னுடைய மகனுக்குப் பாதுகாப்பாக நின்றாள். தேராவிடம் மன்னன் 'நாங்களும் உங்களுடைய வேலைக்காரர்களே. நீங்கள் சாமனீராவை ஏழு வருடத்திற்கு முன் அனுப்பி இருந்தால் நாங்கள் சண்டையே போட்டிருக்கத் தேவை இல்லை. ஆகவே தவறு செய்தவர் என்னுடைய சகோதரரே.' என்று கூற அவரும் 'செய்த தவறை உணர்ந்து அவர் மனம் வருந்துகின்றார்' என்றார்.

'முதலில் நீங்கள் உணவு அருந்துங்கள்' என்று கூறிய மன்னன் வந்த விருந்தாளிகளுக்குச் செய்ய வேண்டியதை முதலில் செய்த பின் தன்னுடைய சகோதரரையும் அழைத்துக் கொண்டு அந்த பிட்சுக்களுக்கு மத்தியில் அமர்ந்தார். அது அறுவடைக் காலம் என்பதினால் தன்னுடைய சகோதரரை நாட்டில் அறுவடையை கவனித்துக் கொள்ளுமாறு பணித்தார். அதை நாடு முழுவதும் தண்டோரா போட்டும் அறிவித்தார்.

புனிதரின் பக்தி மார்கத்தில் இணைந்த புத்த பக்தர்களின் மனதில் பேரானந்தம் பொங்கிட வழி வகுத்த கருணாமூர்த்தியின் இருபத்தி நான்காம் பாகமான 'இரு சகோதரர்களின் யுத்தம்' என்ற பகுதி முடிவுற்றது.